

การประชุมวิชาการข่ายงานวิศวกรรมอุตสาหการ ประจำปี 2554

(IE Network Conference 2011)

ณ โรงแรมแอมบาสเดอร์ชัตต์ จอมเทียน พัทยา ชลบุรี

20-21 ตุลาคม 2554

แบบตอบรับบทความวิชาการ ในการประชุมวิชาการข่ายงานวิศวกรรมอุตสาหการ ประจำปี 2554

26 สิงหาคม 2554

ที่ IENET.MPM128/2554

เรื่อง ตอบรับบทความวิชาการ

เรียน คุณ พิศุทธิ์ จันทร์คำ

ตามที่ท่านได้ส่งบทความวิชาการ เรื่อง “การศึกษาความเป็นไปได้ในการนำเศษไห่มจากกระบวนการ กอกผ้าไห่มมาเป็นเส้นด้าย” เข้าร่วมการประชุมวิชาการข่ายงานวิศวกรรมอุตสาหการ ประจำปี 2554 (IE Network 2011) ระหว่างวันที่ 20-21 ตุลาคม 2554 ณ โรงแรมแอมบัสเดอร์ชัตต์ จอมเทียน พัทยา จังหวัดชลบุรี

ในการนี้ คณะกรรมการดำเนินการ การประชุมวิชาการข่ายงานวิศวกรรมอุตสาหการ ประจำปี 2554 มี ความยินดีที่จะเรียนให้ท่านทราบว่า บทความเรื่องดังกล่าวได้ ผ่านการพิจารณา โดยผู้ทรงคุณวุฒิให้นำเสนอใน การประชุมวิชาการข่ายงานวิศวกรรมอุตสาหการ ประจำปี 2554 แล้ว

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถือ

(นายจกุล สุการตัน)

ประธานคณะกรรมการดำเนินการ
การประชุมวิชาการข่ายงานวิศวกรรมอุตสาหการ ประจำปี 2554

การศึกษาความเป็นไปได้ในการนำเศษไหมจากกระบวนการทอผ้าไหมมาบันเป็นเส้นด้าย

A feasibility of yarn spinning of silk wasted from the woven processing

พิชุทธ์ จันทร์คำ^{*} รีระพงษ์ ไชยเฉลิมวงศ์[†]

^{1,2}ภาควิชาวิศวกรรมสิ่งทอ คณะวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนบุรี

อ้าเภอธัญบุรี จังหวัดปทุมธานี รหัสไปรษณีย์ 12110

E-mail: ctirapong2002@yahoo.com

บทคัดย่อ

ปัจจุบันการทอผ้าไหมทั้งแบบกีกระดูกและการทอด้วยเครื่องจักร ส่วนแล้วแต่มีของเสีย (Waste) เกิดขึ้นในกระบวนการผลิต ซึ่งพบว่าโรงงานทอผ้าไหมด้วยกีกระดูกในอ้าเภอปักชัย มีเครื่องทอ กีกระดูกประมาณ 590 เครื่อง มีปริมาณของเสียทั้งเส้นด้ายอินและเส้นด้ายพุงต่อเครื่องคิดเป็นน้ำหนักประมาณ 15 กรัมต่อครั้งที่ทำ การลงผ้า รวมมีปริมาณของเสียจากเครื่องทอที่กีกระดูกที่ค่านวนได้ เท่ากับ 8.85 กิโลกรัม และจากการสำรวจข้อมูลจากโรงงานผู้ผลิต ผ้าไหมด้วยเครื่องหอดูดสายไหมหรือเครื่องหอดูดแบบเรเปียร์ พบว่า ในกระบวนการทอผ้ามีเศษเส้นด้ายไหมทางเส้นด้ายพุงในส่วนของ ริมผ้าหรือที่เรียกว่า ริมเรโน (Reno) ประมาณ 20 กรัมต่อความ ยาวผ้า 1 เมตร ซึ่งการทอผ้าไหมต่อครั้งจะยาวม้วนและประมาณ 50 เมตร ซึ่งจะมีเศษไหมจากกระบวนการผลิตดังกล่าวประมาณ 1 กิโลกรัมต่อครั้ง ซึ่งเป็นปริมาณที่สูงมาก ด้วยเหตุนี้จึงเกิด แนวความคิดที่จะนำเศษเส้นด้ายไหมที่เหลือ จาก กระบวนการผลิตกลับมาใช้ใหม่โดยนำมามีน้ำหนักเป็นเส้นด้ายสิ้น (Spun silk) โดยในการศึกษาจะนำเศษไหมมาตัด ให้มีความยาว ประมาณ 45 มิลิเมตร และทำการปัดเส้นด้ายให้ เป็นแผ่นเส้นใย แล้วนำเส้นไปมาระบบกระบวนการบันด้ายไส้สัน (Ring spinning)

ผลการทดลองพบว่าสามารถนำเศษเส้นไหมทั้งจาก เครื่องหอดูดสายไหมหรือเครื่องหอดูดแบบเรเปียร์ (Rapier loom) มาบันเป็นเส้นด้ายได้ โดยเส้นด้ายเศษไหมจากเครื่องหอที่ กีกระดูก สามารถบันเป็นเส้นด้ายเบอร์ 18.37 มีจำนวนเกลียว 17.22 เกลียวต่อนิ้ว ความแข็งแรงเท่ากับ 14.40 เท็นติดนิวตันต่อ เทเกอร์ และเส้นด้ายเศษไหมจากเครื่องหอเรเปียร์สามารถบันเป็น เส้นด้ายได้เบอร์ 16.51 มีจำนวนเกลียว 16.53 เกลียวต่อนิ้ว ความ แข็งแรงเท่ากับ 20.27 เท็นติดนิวตันต่อเทเกอร์ และสามารถนำไปถัก เป็นถุงมือ ถุงเท้า และผ้าได้

คำหลัก เส้นพุง เส้นอิน เศษไหม กีกระดูก การบันด้ายไส้สัน

1. บทนำ

ประเทศไทยเป็นแหล่งผลิตเส้นไหมและผ้าที่มี คุณภาพดีและมีชื่อเสียงมากแห่งหนึ่งของโลก โดยในแต่ละปีจะมี

การส่งออกไหมและผลิตภัณฑ์มีมูลค่ามากกว่าพันล้านบาทและมี แนวโน้มเพิ่มสูงขึ้น

ด้วยเหตุที่โลกมีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วทำให้วิธีคิด และความเป็นอยู่ของคนยุคหน้างานจากธรรมชาติมากขึ้นเรื่อยๆ ความต้องการดูดบุบบุบที่เป็นธรรมชาติในอุตสาหกรรมสิ่งทอ จึงเป็น กระแสหลักของทุกธุรกิจ ในปัจจุบันมีมูลค่าสินค้าที่ผลิตจาก วัตถุดูดบุบบุบที่เรียกว่าโกลกเกนิก้าโลกลเดบิโคลสูงถึง 15-20% โดย เฉลี่ย เลขพาร์เซนต์ในอัตราที่สูงถึง 35.5 พันล้านปอนด์ในปี 2008 ในแคนาดา มีผู้บริโภคสินค้าออร์แกนิกเพิ่มขึ้น 20% และเช่นนี้พื้นที่ ป่าไม้พืชผล օร์แกนิกที่มีใบบัวร่องแล้วมากถึง 2.3 ล้านไร่คาดว่า ซึ่ง ใหญ่เป็นอันดับ 2 ของโลกไม่ว่าพื้นที่ที่ยังไม่ได้ใบบัวร่องอีก 30.4 ล้านไร่ (Organic cotton) ในปี 2006 ผ้าฝ้ายที่ผลิตจากผ้าอินทรีย์ มีการขยายตัวเพิ่มขึ้นถึง 57.9 เมตริกตัน คิดเป็น 0.2% ของการผลิตผ้าทั้งหมดในปี 2006 ซึ่ง คาดว่าการส่งออกจะเติบโต 25-55% ในปี 2007 และ 2008 และ ยอดขายทั่วโลกของสินค้าสำเร็จรูปที่ทำจากผ้าฝ้ายอินทรีย์คาดว่า จะมียอดขายห้ามูลค่าในสหราชอาณาจักร 2,600 ล้านเหรียญสหราชอาณาจักร ในปี 2008 ด้วยความตื่นตัวในการสร้างมาตรฐานประโยชน์จัดธรรมชาติ เมื่อผนวกกับเทคโนโลยีในปัจจุบัน เศษไหมทั้งเส้นอินและพุงที่ เหลือจากการทอผ้า จึงเป็นวัสดุที่ดีที่สุดที่ควรให้ความ สนใจ ในการนำกลับมาใช้ใหม่ (recycle) เนื่องจากเส้นใยไหมมี คุณสมบัติที่ดีและราคาถูกกว่าโกลกเกนิก้าโลกรัมละ 900 – 1,700 บาท

ผู้เขียนจึงเกิดแนวความคิดที่จะนำเศษไหมจากเส้นด้ายที่ เหลือจากการทอผ้าไหม มาบันเป็นเส้นด้ายไส้สัน และนำไปถักเป็น ผ้าฝ้ายเพื่อทำเป็นผลิตภัณฑ์ใหม่ๆ เป็นการเพิ่มมูลค่าให้กับเศษไหม ซึ่งจะเกิดประโยชน์ทั้งการลดผลกระทบในการทิ้งเศษไหม เพิ่ม รายได้ให้กับผู้ผลิต โดยสามารถขายเศษไหมได้ในราคากันขึ้น ซึ่ง จากการศึกษาของ ชัยยุทธ ช่างสาร และคณะ ได้ทำการศึกษาเรื่อง การใช้ประโยชน์จากเศษไหม และพบว่า เศษไหมที่ติดอยู่กับผ้า รังไหม มีเศษไหมประมาณ ร้อยละ 18 ประเมินราคากันประมาณ 17 ล้านบาทต่อปี ของค่าการผลิตที่ต้องเสียไป เพราะโดยทั่วไปเมื่อ ชาวบ้านสาวไหมแล้ว เศษไหมเหล่านี้จะทิ้งโดยไม่ได้นำไปใช้ ประโยชน์อีกเพรเวเส้นใยไส้สันเป็นภัยกันเป็นภัยจุกไม่สามารถถาวรนำเส้น ไหมที่ต้องจากการทิ้งไหมได้

จากการทดลองล่าสุดข้างต้น ทำให้เกิดแนวความคิด ที่จะนำเศษไหมเหล่านี้มาบันเป็นเส้นด้ายไหม โดยกระบวนการบันด้าย

ฝ่าย เพื่อเครื่องปั้นด้ายในประเทศไทย ร้อยละ 90 เป็นเครื่องปั้นด้ายฝ่าย หากโครงการนี้บรรลุผลดังเป้าหมายโรงงานอุตสาหกรรมสิ่งทอใหม่ที่สนใจสามารถรับไปดำเนินงานได้โดยไม่ต้องปรับปรุงเครื่องจักรมาก

2. วัสดุประสงค์การวิจัย

เพื่อศึกษาความเป็นไปได้ในการนำเศษไหมกลับมาใช้ประโยชน์ในทางอุตสาหกรรมสิ่งทอ โดยนำมาปั้นเป็นเส้นด้ายใหม่ ไยสัน และนำไปประกอบหรือถักเป็นผืนผ้า เพื่อลดต้นทุนและลดภาระในการกำจัดเศษไหม

3. วิธีการดำเนินการวิจัย

การดำเนินการวิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอนดังนี้

3.1 ศึกษาข้อมูลเกี่ยวกับปริมาณและลักษณะของเศษไหม

เศษไหมที่เกิดจากการทอดด้วยเครื่องทอดแบบกีกระถูกและเครื่องทอดเรเบียร์ ดังแสดงในรูปที่ 1 และรูปที่ 2

รูปที่ 1 เครื่องทอดแบบกีกระถูก

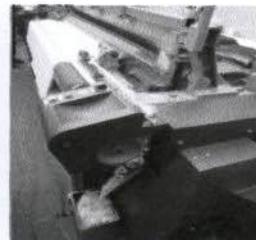

รูปที่ 2 เครื่องทอดเรเบียร์

ตัวอย่างเศษไหมจากเครื่องทอด

รูปที่ 3 เศษไหมจากเครื่องทอดเรเบียร์

3.2 การทดสอบสมบัติเส้นใย

1. การทดสอบคุณภาพดั้งเดิมและตามแนวโน้ม

การเตรียมตัวอย่างเส้นใยที่จะทำการทดสอบ โดยการนำเส้นไยกลุ่มเล็กๆ มาตัดตามยาว โดยให้เส้นไยยาวอยู่ในลักษณะดังต่อไปนี้ จึงอุปกรณ์จีบดัดและอีกส่วนหนึ่งยาวในลักษณะแนวโน้ม

เปิดเครื่องคอมพิวเตอร์ และตัวกล้อง เครื่องคอมพิวเตอร์จะมีการต่อพ่วงสัญญาณจากตัวกล้อง และทำงานด้วยโปรแกรมการถ่ายขยายที่ทำงานร่วมกับกล้องถ่ายขยายจากนั้นปรับค่าความชัดที่เลนส์ขยายของตัวกล้องจนได้ความคมชัดที่ต้องการ ทั้งทางด้านตัวขาวang และทางด้านแนวโน้ม แล้วบันทึกผลลงในโปรแกรมซึ่งสามารถถ่ายพิมพ์หรือบันทึกเป็นข้อมูลภาพถ่ายได้

2. ทดสอบความยาวของเส้นใย (Fiber length) โดยใช้เครื่องทดสอบ Fiber Comb Sorter และ Black Mirror for Denier

เตรียมตัวอย่างทดสอบหนักประมาณ 20 mg. ตัวอย่างทดสอบนี้ต้องเป็น random sample ที่จะใช้เป็นตัวแทนการทดสอบได้ และเก็บไว้ในห้องควบคุมสภาวะความชื้นสัมพัทธ์ที่ $65 \pm 2\%$ และอุณหภูมิ 27 ± 2 องศาเซลเซียส ตึงและทบทัวอย่างหลอย ๆ ครั้ง เพื่อให้เส้นไยเหยียดตรงและนานกันรวมเป็นกลุ่มเล็กๆ ด้วยมือ นำกลุ่มเส้นไยสางลงบนพื้นหรือให้เส้นไยเรียงตัวขนานกัน แล้วใช้ปากคีบดึงเส้นไยออกที่อะนอย แต่ละครั้งที่ดึงออกความยาวเส้นไยจะค่อย ๆ ลัดลง เส้นไยที่ถูกหรือเหยียดตรงแล้วจะถูกนำไปวางลงบนแผ่นนอร์ทก้ามหรือสีเขียว ซึ่งเส้นไยจะมีความยาวเรียงกันไปจากยาวไปหาสั้นตามลำดับ และจะต้องจัดให้เส้นไยมีความหนาแน่นอย่างสม่ำเสมอทดสอบ DIAGRAM หลังจากนั้นจึงทำการถอกรูปของ DIAGRAM นี้ด้วยแผ่นพลาสติกใส หรือ กระดาษไข่ เนียนแบบ เพื่อนำไปวิเคราะห์หาความยาวของเส้นไยต่อไป

3. การหาค่าความหยิบของเส้นไย (Crimp) โดยใช้เครื่องทดสอบ Crimp Measure นำเส้นไยเศษไหมเส้นไยเดิมมาทำการถ่วงด้วยโอลด์ โดยใช้กระดาษขาวัดเป็นรูปสี่เหลี่ยมเล็กๆ ซึ่งจะมีขนาดตามความเหมาะสมของเส้นไยแต่ละชนิด ปลายข้างบนจะถูกจับยึดที่หัวจับเส้นไย ส่วนด้านล่างน้ำโอลด์ที่ห้ามกระดาษขาวามติดไว้ จากนั้นปรับตั้งค่าของเครื่องให้อยู่ในตำแหน่งศูนย์ ด้วยการปรับค่าความสมดุลน้ำหนักของโอลด์ ที่ตัดขนาดต่างๆ กันตามน้ำหนัก โอลด์ที่ใช้ขึ้นอยู่กับขนาดความโดยของเส้นไย หรือขนาด ดีเนียร์ (Denair) เส้นไยที่มีความโดยจะใช้โอลด์ที่มีน้ำหนักมากขึ้นตามลำดับ จากนั้นบันจานวนรอยหยิก (Crimp) โดยการนับส่วนโคงของเส้นไยทั้งสองข้าง หรือส่วนที่โครงขั้นสูงสุดของเส้นไย ต่อความยาว 1 นิ้ว จำนวนที่ได้คือค่ารอยหยิก (Crimp) ของตัวอย่างนั้นๆ

4. การหาค่าความละเอียดของเส้นไย (Fiber fitness) และค่าความแข็งแรงของเส้นไย (Fiber Strength) โดยใช้เครื่องทดสอบ Tenacity & Elongation Machine เพื่อทดสอบหาความละเอียดขนาด และความแข็งแรงของเส้นไยเพื่อนำข้อมูลดังกล่าวไปหาความเป็นไปได้และความเหมาะสมในการกำหนดขนาดเบอร์ด้วยใช้เป็นข้อมูลในการปรับตั้งเครื่องในขั้นตอนการบันดาย

นำเส้นไยตัวอย่างจับยึดที่หัวจับเส้นไย โดยเครื่องทดสอบความแข็งแรงเส้นไยเดิม เป็นเครื่องทดสอบกึ่งอัตโนมัติโดยควบคุมการทดสอบแรงดึงและอัตราการยืดตัวของเส้นไยด้วยไมโครโปรเซสเซอร์ ที่สอดคล้องกับโปรแกรมการจับเส้นไยแบบใช้อากาศอัด (compressed air actuated clamps) เส้นไยจะถูกดึงอย่างต่อเนื่องจากน้ำดี และจะเคลื่อนตัวกลับสู่ตำแหน่งเริ่มต้นโดยอัตโนมัติ และจะแสดงผลการทดสอบออกมาทางชุดบันทึกแรงดึงและการยืดตัว ข้อมูลดังๆ จะถูกบันทึกลงในโปรแกรมพิวเตอร์ ซึ่งจะประกอบไปด้วยผลของค่าแรงดึง ความละเอียดของเส้นไย ความยืดหยุ่น เป็นต้น

3.3 การเตรียมเส้นใย

เศษไหมที่ได้มาจากการบันดายจะถูกนำมาตัดแยกเส้นใยสิ่งสกปรกและเศษด้วยประภาก่อนที่จะปะปนมา ออกหลังจากนั้นจะทำ

การตัดเชือกไหมให้มีขนาดความยาวประมาณ 38 มิลลิเมตร เพื่อให้เหมาะสมกับกระบวนการบันดัดแบบวงแหวน และนำไปเส้นใยเหล่านี้มาจัดพั่นสารลดไฟฟ้าสถิตย์ ดังแสดงในรูปที่ 4

รูปที่ 4 การผึ่งเชือกไหมหลังพ่นสารลดไฟฟ้าสถิต

3.4 การเปิดเส้นใย

ขั้นตอนนี้จะนำเศษไหมที่ผ่านการตัดและพ่นสารลดไฟฟ้าสถิตย์มาแล้ว เข้าเครื่องเปิดเส้นใยดังแสดงในรูปที่ 5 โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อเปิดเส้นด้ายให้แตกตัวเป็นเส้นใยเดียวไม่เกาะกัน เป็นก้อนและเป็นการทำให้เส้นใยสะอาดไม่มีสิ่งเจือปน

รูปที่ 5 เครื่องเปิดเส้นใย

3.5 ขั้นตอนการบันดัดโดยสันแบบวงแหวน (Ring spinning)

1. การผสานเส้นใย (Blow room) เศษเส้นใยไหมหลังจากผ่านการเปิดเส้นใยแล้วจะมีลักษณะบางเบา อีกทั้งเส้นใยจากเศษไหมยังมีความแตกต่างกัน ในเรื่องของสี ความหนาแน่น ทั้งนี้เศษไหมที่ได้จากการทอมาพื้นเมืองจะมีความแตกต่างมากกว่าไหมที่ได้จากเครื่องทออุตสาหกรรม ดังนั้นจึงจำเป็นต้องผ่านขั้นตอนการผสานเส้นใยเพื่อให้เส้นใยมีความสม่ำเสมอทั้งสีและความหนาแน่นของเส้นใยก่อนเข้าสู่เครื่องสาน (Carding machine) ดังรูปที่ 6

รูปที่ 6 ขั้นตอนการผสานเส้นใย

2. การสานใย (Carding) เมื่อผสานเส้นใยแล้ว เส้นไายนี้จะถูกส่งผ่านมาตามท่อส่ง เข้ามาที่หลังเครื่องสานใย โดยเส้นใยจะมี

ความสม่ำเสมอและถูกป้อนเข้าสู่รูดถูกกลึงท่าน้ำของเครื่องสานไย ดังแสดงในรูปที่ 7 ทั้งนี้เพื่อกระจายเส้นใยให้แตกตัวเป็นเส้นใยเดียวอิสระ เป็นการที่ความสะอาดเส้นใย ขัดเส้นใยสัน และทำเส้นใยให้อยู่ในรูปของสไลเวอร์ (Sliver) เพื่อนำไปสู่ขั้นตอนต่อไป

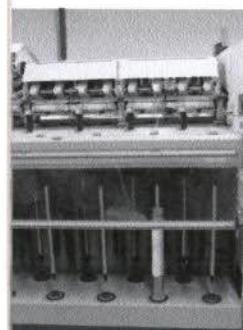
รูปที่ 7 เครื่องสานใย

3.การรีดปุย (Draw frame) เส้นใยที่รวมตัวกันเป็นสไลเวอร์ (sliver) จากเครื่องสานไย (Carding machine) นั้นมีลักษณะยังไม่เหยียดตรงและไม่เรียงตัวแน่นกันตามความยาวของสไลเวอร์ดังนั้นจึงต้องกอบกันเส้นใยและขนาดของสไลเวอร์จากเครื่องสานไยในแต่ละเครื่องมีขนาดน้ำหนักต่อหน่วยความยาวที่แตกต่างกัน ดังนั้นจึงต้องทำการรีดปุยเส้นใย เพื่อให้ได้สไลเวอร์ที่มีความสม่ำเสมอและลดขนาดน้ำหนักต่อหน่วยความยาวตามที่ต้องการดังแสดงในรูปที่ 8

รูปที่ 8 เครื่องรีดปุย

4. การทำโรวิ่ง (Roving)ด้วยเครื่องRoving Machine นำสไลเวอร์ ที่ผ่านเครื่องรีดปุย (Draw frame) 2 ครั้ง มาเข้าเครื่องโรวิ่ง โดยมีวัตถุประสงค์ เพื่อลดขนาดสไลเวอร์เป็นโรวิ่งพันเข้ากันหลอดโรวิ่งและตีเกลี่ยวากอนนำไปเข้าเครื่องบันดัด (Ring spinning)ดังแสดงใน รูปที่ 9

รูปที่ 9 เครื่องโรวิ่ง

5. การบันด้ายแบนวงแหวน (Ring spinning) การบันด้าย (Spinning) เป็นขั้นตอนสุดท้ายของการท่าเส้นใยให้อยู่ในรูปของเส้นด้าย การบันด้ายแบนวงแหวน(Ring spinning) โดยหลอดไฟฟ้า วิ่งจะวนอยู่ด้านบนของเครื่อง และจะถูกลดขนาดเป็นเส้นด้ายแล้วพันเข้าหลอด โดยใช้ระบบถูกกลึงรีด ซึ่งอัตราการลดขนาดสามารถปรับได้ตามขนาดของเบอร์ด้ายที่ต้องการ ด้ายที่บันจะมีเกลียวเพื่อความแข็งแรง ความยืดหยุ่นเหมาะสมกับการใช้งานในรูปแบบต่างๆ ดังแสดงในรูปที่ 10

รูปที่ 10 เครื่องบันด้ายแบนวงแหวน

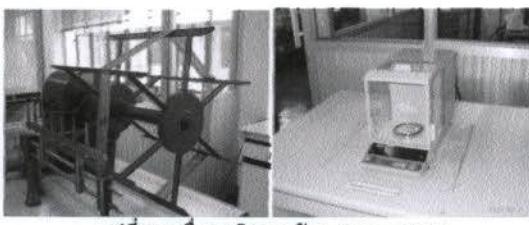
6. การกรอด้าย (Winding Machine) เส้นด้ายจากเครื่องบันด้ายแบนวงแหวน (Ring spinning) ที่ถูกพันเข้ากับหลอดด้าย (Bobbin) จะมีขนาดเล็กและมีจำนวนหลอดมาก ตั้งนั้นการนำมากรอรวมกันเป็นหลอดไถญี่ (Cone) เป็นการขัดข้องพกร่องของเส้นด้ายเพื่อให้เหมาะสมกับการนำไปใช้งาน ดังแสดงในรูปที่ 11

รูปที่ 11 เครื่องกรอด้าย

3.6 การทดสอบเส้นด้าย

1. ทดสอบหาเบอร์ของเส้นด้าย (yarn count test) โดยใช้เครื่องระวิงกรอด้าย (Warp Reel) ตาชั่งและเครื่องคำนวณเบอร์ด้าย ตามรูปที่ 12

รูปที่ 12 เครื่องระวิงกรอด้าย (Warp Reel)

2. ทดสอบจำนวนเกลียวต่อนิ้วของเส้นด้าย เพื่อที่จะหาจำนวนเกลียวของเส้นด้ายที่ผลิตขึ้นมาว่าถูกต้องได้มาตรฐาน

หรือไม่ เนื่องจากจำนวนเกลียวเส้นด้ายจะมีผลต่อความแข็งแรงของเส้นด้ายตลอดจนสมบัติของผ้า ซึ่งจะทำการทดสอบด้วยเครื่อง Twist Tester

3. ทดสอบความแข็งแรงและการยืดตัวของเส้นด้าย ว่าถูกต้องได้มาตรฐานตามความต้องการหรือไม่ ซึ่งทดสอบด้วยเครื่อง Tensile Strength Tester ตามรูปที่ 13

รูปที่ 13 เครื่อง Tensile Strength Tester

4. ผลการสอน

1. ผลทดสอบภาพตัดขวางของเส้นใยเศษใหม่ลักษณะดังรูปที่ 14

รูปที่ 14 ภาพตัดขวางของเส้นด้าย และเส้นใยใหม่

จากการทดสอบพบว่าเศษเส้นใยใหม่มีภาพตัดขวางที่มีลักษณะเป็นรูปสามเหลี่ยมและภาพตามยาวมีลักษณะเรียบและมีเส้นทึบ ทำให้มีพื้นที่แสงตกกระทบมากจึงทำให้เส้นใยมีความมันเงา เส้นใยมีความเรียบลื่น

2. ผลการทดสอบเส้นใย จากตารางที่ 1 ซึ่งแสดงผลการทดสอบสมบัติทางกายภาพ

ตารางที่ 1 ผลการทดสอบเส้นใย

การทดสอบ	เศษใหม่จากเครื่องห่อ กีกระดูก	เศษใหม่จากเครื่องห่อเรเปียร์
1. ความยาว(มิลลิเมตร)	70.40	40.42
2. ความละเอียด(Denier)	1.31	0.99
3. ความหนา(g/Ci)	3.0/3.0	2.7/2.5
4. การยืดตัวก่อนขาด (Elongation%)	21.96	27.41
5. ความเหนียว (Tenacity (g/den))	4.32	5.96

3. ผลการทดสอบเปิดเศษใหม่ด้วยเครื่องสางไย(Mini carding machine) จากการทดสอบเปิดเส้นด้ายเศษใหม่ด้วยเครื่องสางไย จะได้เส้นใยเดี่ยวที่ละเอียดแตกตัวดี มีความสะอาด

เพาะสิ่งสกปรก และเศษเส้นด้ายที่มีขนาดสั้นเกินไปจะถูกกำจัดออกในขั้นตอนนี้

เส้นใยเศษใหม่จะออกมาเป็นแผ่นบางบางไม่สามารถม้วนเป็นลูกกลิ้ง (Lap) ได้ซึ่งทำให้การจัดเก็บต้องใช้วิธีบรรจุใส่ถุงพลาสติกแทนการม้วนเก็บ ปริมาณของผลผลิตที่ได้จากการป้อนวัสดุคือ น้ำหนัก 4 กิโลกรัม

เศษใหม่จากเครื่องทอที่กระดูก คงเหลือ = 3.80 กิโลกรัม
เศษใหม่จากเครื่องทอเรเบียร์ คงเหลือ = 3.90 กิโลกรัม

4. ผลการทดลองของเครื่องผสมเส้นใย (Blow room) เส้นใยเศษใหม่ที่ผ่านขั้นตอนการเปิดมีความละเอียด บางเบาและไม่สม่ำเสมอ เมื่อป้อนเข้าเครื่องผสมเรียงจัดเป็นต้องแผ่เส้นไปให้เต็มหน้าสายพานถ้าเรียงเส้นใย และ การทำงานของเครื่องผสมจะทำให้เส้นไยกระจายตัว จากนั้นส่งผ่านเส้นใยด้วยระบบการส่งเส้นไยด้วยห่อลม และจะถูกรวมตัวเป็นแผ่นที่มีความหนาสม่ำเสมอ ต่อเนื่องและป้อนเข้าสู่เครื่องสานไย ซึ่งหั้งสองขั้นตอนนี้เป็นการทำรากที่ต่อเนื่องกัน

5. ผลการทดลองการสานไย (Carding machine) จากเศษใหม่พบว่าเส้นใยเศษใหม่มีการเกิดไฟฟ้าสถิติสูงมีความบางเบา การรวมเป็นสไลเวอร์ทำได้ค่อนข้างยาก ต้องใช้มืออย่างรุนแรงจากด้านข้างหั้งสองข้างเพื่อให้แผ่นไว (Web) เข้ามารวบตัวกันที่ชุดรับสไลเวอร์ ไม่เช่นนั้นแผ่น เวปก็จะขาดจากกันและไม่สามารถทำเป็นสไลเวอร์ได้ ซึ่งสาเหตุนี้มาจากการป้อนเส้นใยมักจะเกิดขั้นขณะเริ่มต้น และขณะที่เส้นไยที่ป้อนใกล้หมด เส้นสไลเวอร์ (Card sliver) ที่ได้ จะมีการเรียงตัวของเส้นไยดี มีความเรียบเรียงน้อย และสามารถดึงในอัตรา率ได้ โดยมีน้ำหนักต่อหน่วยความยาวโดยเฉลี่ยดังตารางที่ 2

ตารางที่ 2 ผลการทดลองสานไย

ชนิดของเศษใหม่	น้ำหนักสไลเวอร์
1. เศษใหม่จากเครื่องที่กระดูก	4.9 กรัม/เมตร
2. เศษใหม่จากเครื่องทอเรเบียร์	5.0 กรัม/เมตร

6. ผลการทดลองการรีดปุย (Draw frame) ใน การทดลองนี้ใช้เครื่องรีดปุย (Draw frame) ที่สามารถป้อนสไลเวอร์ได้ครั้งละ 6 เส้น การป้อนจะทำการแบ่งเส้นสไลเวอร์ที่ได้จากเครื่องสานไยให้เป็น 6 กลุ่มหรือ 6 ถัง เส้นสไลเวอร์จะถูกรวมและรวมกันผ่านลูกกลิ้งดรัฟฟ์ (Draft) เพื่อลดขนาดและทำให้เส้นไยเรียงตัว ผลของผ่านขั้นตอนดรัฟฟ์ในครั้งที่หนึ่ง จะได้สไลเวอร์น้ำหนัก 7 กรัมต่อเมตร จากนั้นนำเส้นสไลเวอร์ที่ได้มาแบ่งเป็น 4 กลุ่มหรือ 4 เส้น เท่าๆ กันแล้วป้อนเข้าเครื่องอีกครั้ง จะได้สไลเวอร์น้ำหนัก 4.5 กรัมต่อเมตร ดังแสดงในตารางที่ 3

ตารางที่ 3 ผลทดลองการรีดปุย (Draw frame)

ชนิดของเศษใหม่	ครั้งที่ 1 (Draw 1)	ครั้งที่ 2 (Draw 2)
1. เศษใหม่จากเครื่องที่กระดูก	6.8 กรัมต่อเมตร	4.5 กรัมต่อเมตร
2. เศษใหม่จากเครื่องทอเรเบียร์	7 กรัมต่อเมตร	4.5 กรัมต่อเมตร

7. ผลการทดลองโรฟิว่ (Roving) เส้นสไลเวอร์ที่ได้จากขั้นตอนการรีดปุยในครั้งที่ 2 เมื่อผ่านเครื่องโรฟิว์ จะมีการลดขนาดให้เป็นเส้นเล็กลง สมีความเรียบเรียงมากขึ้น สามารถเดินเครื่องได้ต่อเนื่องสม่ำเสมอ และได้น้ำหนักเส้นโรฟิว่ดังตารางที่ 4

ตารางที่ 4 ผลการทดลองการทำโรฟิว์ (Roving)

ชนิดของเศษใหม่	น้ำหนักโรฟิว์
1. เศษใหม่จากเครื่องที่กระดูก	0.50 กรัม/เมตร
2. เศษใหม่จากเครื่องทอเรเบียร์	0.47 กรัม/เมตร

8. ผลการทดลองการบันด้าย (Ring spinning) และการกรอเข้าหลอด (Winding) จากเส้นโรฟิว์ที่ได้จากเครื่องโรฟิว์ ซึ่งถูกพันอยู่บนแกนหลอด (Bobbin) นำมาเข้าเครื่องบันด้าย เพื่อลดขนาดและตีเกลียวเป็นเส้นด้าย สามารถเดินเครื่องได้ต่อเนื่องและมีปัญหาเส้นด้ายขาดอยู่บ้างขณะทำการบัน ซึ่งสามารถทำเป็นหลอดได้ จากนั้นนำไปเข้าเครื่องกรอเพื่อท่อเป็นหลอดด้ายที่มีขนาดใหญ่ขึ้น ซึ่งสามารถกรอได้อย่างต่อเนื่องสม่ำเสมอเช่นกัน ดังแสดงผลการทดสอบเส้นด้ายในตารางที่ 5

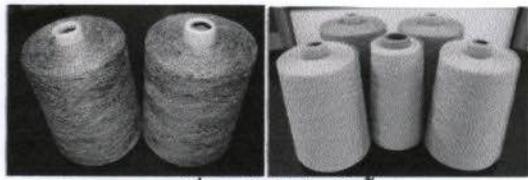
ตารางที่ 5 ผลการทดสอบเส้นด้าย

การทดสอบ	เศษใหม่จากเครื่องที่กระดูก	เศษใหม่จากเครื่องทอเรเบียร์
1. ทนเออร์เส้นด้าย	18.37	16.51
2. จำนวนกลีบยาดันน้ำ	17.22	16.53
3. การยืดตัวก่อนขาด (Elongation %)	7.52	9.06
4. ความเหนียว (Tenacity (Cn/tex))	14.48	20.27

4. ผลิตภัณฑ์จากเส้นด้ายไหม

ตัวอย่างเส้นด้ายจากเศษไหมที่ถักเป็นถุงมือและผ้าห่มดังแสดงในรูปที่ 15 และ 16

รูปที่ 15 เส้นด้ายไหมไอลิน

รูปที่ 16 ผลิตภัณฑ์สิ่งทอ

5. สรุปผลการทดลอง

จากการศึกษาและทดสอบสมบัติของเศษเส้นไหมใหม่ พนวณว่า มีความยาวเส้นใยที่แตกต่างกัน ใหม่จากเครื่องทอแบบกีร์กรูกจะมีความยาวมากกว่าเศษเส้นไหมใหม่จากเครื่องทอเรเบียร์ โดยประมาณเท่ากับ 30 มิลลิเมตร มีความหยิกงอ (Crimp) ใกล้เคียงกัน ความละเอียดของเส้นใยเศษไหมใหม่จากเครื่องทอ กีร์กรูกเท่ากับ 1.31 ดีเนียร์ และจากเครื่องทอเรเบียร์ 0.99 ดีเนียร์ ความแข็งแรงของเส้นใยมีความแตกต่างกันโดยเศษเส้นใหม่จากเครื่องทอ กีร์กรูก จะมีความแข็งแรงน้อยกว่าเศษเส้นใหม่จากเครื่องทอเรเบียร์

ผลการทดสอบสมบัติของเส้นด้ายจากเศษไหมพบว่า เส้นด้ายเศษไหมจากเครื่องทอ กีร์กรูก มีขนาดเบอร์ด้ายเท่ากับ 18.37 Ne และเส้นด้ายเศษไหมจากเครื่องทอเรเบียร์ มีขนาด 16.51 Ne และทั้งสองมีจำนวนเกลียวต่อหนึ่งไกล์เที่ยงกัน แต่มีความแข็งแรงที่แตกต่างกัน โดยเส้นด้ายเศษไหมจากเครื่องทอเรเบียร์จะมีความแข็งแรงสูงกว่า เส้นด้ายเศษไหมจากเครื่องทอ กีร์กรูก

การทดลองนำเศษไหมที่เหลือจากการกระบวนการผลิต ทั้งจากเครื่องทอ กีร์กรูก และเครื่องทอไวร์กราฟเรเบียร์ พนวณว่าเศษไหมทั้ง 2 ประเภทสามารถนำมารื้นเป็นเส้นด้ายด้วยวิธีการปั้นด้ายแบบวงแหวน (Ring spinning) ได้และสามารถนำไปถักเป็นผ้าหรือนำไปทำเป็นผลิตภัณฑ์สิ่งทออื่นๆ ได้ ซึ่งทั้งสองชนิดมีความแตกต่างกันในเรื่องของคุณภาพของเส้นด้าย

เส้นด้ายที่ผลิตจากเศษไหมที่ได้จากเครื่องทอเรเบียร์จะเป็นเส้นด้ายที่มีความแข็งแรงสูงกว่า มีความสม่ำเสมอ จัดหาด้วยกัน ง่าย มีปริมาณที่มากกว่า เหมาะในการนำไปสู่การผลิตในเชิงอุตสาหกรรม

กิตติกรรมประกาศ

งานวิจัยนี้เป็นงานวิจัยเกี่ยวกับการนำเศษไหมมาทำให้เกิดประโยชน์ โดยการนำเศษไหมที่ได้จากการกระบวนการผลิตมาปั้นเป็นเส้นด้าย ซึ่งได้รับความอนุเคราะห์จากหลายฝ่ายและหลายหน่วยงาน จึงทำให้งานวิจัยนี้สำเร็จได้ด้วยดี ผู้วิจัยขอขอบคุณ รองศาสตราจารย์ ดร. รังษี พงษ์ ใช้เฉลิมวงศ์ ที่ให้คำแนะนำและชี้แนะในการทำวิจัยเป็นอย่างดี ขอขอบคุณ คุณสุชาติ จุลพูล ผู้อำนวยการศูนย์เทคโนโลยีใหม่เฉลิมพระเกียรติฯ หน่วยงาน คุณต่อ พงษ์ สมอวันต์ บริษัท อาร์ที จำกัด คุณณัฐวัชร์ นิธิทองสกุล บริษัทพรเมียร์ เทคโนไทร์ อินดัสทรี จำกัด ที่ให้ความอนุเคราะห์ เช่น ใหม่ คุณจตุรงค์ บันดิตยากรักษ์ และคุณสุวิทย์ กองคำ บริษัท ไทยอะคิเด็ต ไฟเบอร์ จำกัด คุณพนิด ติริสิน บริษัทที่ซื้อขาย ญี่ปุ่นในประเทศไทย จำกัด ที่เอื้อเพื่อสถานที่และดำเนินการปฏิบัติงานวิจัย และขอขอบคุณ ทุกท่านที่มีส่วนเกี่ยวข้องในงานวิจัยนี้ ซึ่ง มีส่วนช่วยให้งานวิจัยนี้สำเร็จได้ด้วยดี ผู้วิจัยจะนำความรู้ที่ได้จากการวิจัยไปเผยแพร่และใช้ให้เกิดประโยชน์ต่อไป หากมีความผิดพลาดประการใดผู้วิจัยขออภัยมา ณ ที่นี้ด้วย

เอกสารอ้างอิง

- [1] นิชิมา ศิริโกคากิจ, “โครงการส่งออกไหม”, สำนักงานพัฒนาการวิจัยการเกษตร (สวก.) [Online], Available: http://www.arda.or.th/kasetinfo/silk/index.php?_20 [20 กรกฎาคม 2553]
- [2] สำนักเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร กรมโรงงานอุตสาหกรรม, “ข้อมูลโรงงาน,” [Online], Available: <http://www.inform@diw.go.th>, 2553. [20 กรกฎาคม 2553]
- [3] กรมม่อนไหม กระทรวงเกษตรและสหกรณ์, “ราคามันไหม” [Online], Available: http://www_qsds.go.th/www/price/showall.php, 2554. [20 กรกฎาคม 2554]
- [4] วีระศักดิ์ อุดมกิจเดชา, “วิทยาศาสตร์เส้นไหม,” โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, กรุงเทพฯ, 2542. หน้า 87-91.
- [5] รังษี พงษ์ ใช้เฉลิมวงศ์, “การปั้นด้าย,” ภาควิชา วิศวกรรมสิ่งทอ คณะวิศวกรรมศาสตร์มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชภัฏเชียงใหม่, ปทุมธานี, 2549. หน้า 28-31.
- [6] อัจฉราพร ไชยาสุต, “ความรู้เรื่องผ้า,” เทคนิค 19 กรุงเทพฯ, 2533. หน้า 303.
- [7] ชัยฤทธิ์ ช่างสาร และคณะ, “การใช้ประโยชน์จากเศษไหม,” บริษุษญาณินพันธ์วิศวกรรมศาสตร์บัณฑิต สาขาวิศวกรรมเคมี ภาควิชาการเคมีและสิ่งทอ คณะวิศวกรรมศาสตร์เทคโนโลยีสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล, 2531.
- [8] รังสิมา ชาครุปและคณะ, “การศึกษาการปั้นด้ายผสมระหว่างเศษไหมเหลืองและผ้ายสีน้ำตาลระบบ open-end spinning,” ภาควิชาวิทยาการสิ่งทอ คณะอุตสาหกรรมการเกษตร มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ จตุจักร กทม.
- [9] รังษี พงษ์ ใช้เฉลิมวงศ์, “การศึกษาความเหมาะสมการปั้นด้ายผสมเศษไหมจากเปลือกรังกับไผ้ยหรือโพลี-

เossotier," สาขาวิชาเทคโนโลยีการบริหารสิ่งแวดล้อม
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหิดล, พ.ศ. 2535.

- [10] Kannan V.A. Spunsilk is also real silk. Indian silk November/1987:15-16
- [11] Mishra S.N.Cocoon deflosssing : An important operation before silk reeling. Indian silk.January 1989 : 39-40.
- [12] Zellweger Uster,Inc., "Uster HVI Spectrum 1000," (Online), Available:<http://www.uster.com/uster.asp?content=81&idMainNav=2&title==HVI>, 2007, (1st August 2007).